

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih letih ob torkih, četrkih in petkih. Zjutranje izdaje izhajajo ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdaje stane: za eno leto . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri leta . . . 3.—, za pol leta . . . 1.50 za vsa leta . . . 12.—. — Naročnine se plačujejo naprej na mesečne brez priložne naročnine se sprava se oziroma.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 avt. izven Trsta po 4 avt.

EDINOST

Oglašati se računajo po tarifi v pesitih: v zaslavo s dobrotami škrami se plača prostor, kolikor obsega navadnih vrst: Poslana, osmrtnice in javne zabave, tudi oglašit. itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredniku: ulica Caserma št. 13. Vseko pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Nerodnino, reklamne in oglašne sprejema upravništvo ulice Molino pri solo hšt. 3, II. nadst. Naročnine in oglašje se plačujejo loco Trst. Odpri reklame stije se prosto posiljuje.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V edinosti je moč.

Zalostna perspektiva.

Prav za prav bi merali spregovoriti par besed pro domo. In sicer do spoštovanih čitateljev ne-tržaških, ali pa vsaj neprimorskih. Sami čutimo namreč, da smo v zadnji čas zanemarjali stvari, ki se vrše izven okvirja primorskega. Bili smo res primorsko-lokalni. Prosimo čitatelje, da nam odpuste to. Saj nas morajo smatrati opravičenimi, ako le slede sedanjim strašnim berbam v deželnem zboru istrakem. Ti boji, ti škandali so karakteristikon našega splošnega položaja na Primorskem. Srditost in zdvijanost teh bojev se je razvila do točke, da više ni možno več. Soditi bi morali torej, da je boj med načelom pravice in jednako-pravnosti in načelom laške hegemonije na Primorskem stopil v svoj zadnji, odločilni stadij. V takih trenutkih nam pač ne bodo šteli v zlo naši čitatelji, da obračame pozornost svojo v prvi vrsti tem strašnim borbam za ohranitev te velevažne pozicije, ne le nam Primorcem, ampak vsemu narodu slovenskemu, vsemu jugoslovanstvu, vsemu avstrijskemu slovanstvu. Mi smo uverjeni celo, da nas ves narod slovenski sočutno spremlja v teh vročih bojih, in da kipe iz vseh slov. src vroče želje, da bi se ta tužni, ta izmučeni hrvatsko-slovenski rod v razburkani Istri mogel oddahniti jedenkrat, da bi se osvobodil iz odnošajev, ki so naravnost v sramoto sedanjemu veku in vsem onim — na desni in na levi —, ki so vzgojili take odnošaje ali pa jih negovali in konservirali se svojo avtoriteto....!

Nadejamo se, da smo opravičeni.

In sedaj obrnimo malce pogled svoj od te odurne slike primorske in ozrimo se po ravni splošnoavstrijskega položaja... Zopet tužna slika!

Bilancija Gautschevega predsedništva je zelo neugodna. V dobi, odkar se je razšel osrednji parlament, se je zgodilo mnogo mnogo žalostnega, mnogo pogubnega, a skoro ničesar, kar bi moglo paralizirati zli utis dogodkov v Pragi, na Dunaju in v Gradcu. Velegermanska agitacija se je valila

kakor deroča reka po avstrijskih livadah. Napravila je grozna opustošenja v nemških srcih. Slovanska srca pa vstrepečejo v strahu pred grozno povodajo, v strahu za svojo ekzistenco!! Jedni besne v svojem sovraštvu in svoji objestnosti, drugi pa vstrepečejo. Jedni se pripravljajo na nadaljnji ljuti boj za tiransko nadvlado svoje, drugi se pripravljajo na najodločnejši odpor za svoje pravo in za svojo svobodo.

Po vsej Avstriji vidimo vrste v bojni poziciji. In baron Gautsch? Kaj je storila vlada, da bi ublažila naspresstva? Kaj je storila v času počitnic, da bi ublažila objestneže in da bi potolažila one, proti katerim je naperjena velenemška povodenj? Nič... nič! Na upor buršev — organizovani od onega Welfa, kateremu je hujskanje (v pravem pomenu besede) vsakdanji kruh — je odgovorila z na-pol-naredbo. In prišlo je, kakor se že navadno godi po takem polvečarstvu: objestneži so postali še objestnejši, a oni, ki so trpeli krivico, iščejo zastoj kak-ga znamenja o tem, da jih čuva — avtoriteta države.

Na Češkem je ključ vsemu notranjemu avstrijskemu položaju. Dokler se ne napravi red tam gori, dotlej niti ni mogoče misliti na splošno pomirjenje. A kaj se je zgodilo do sedaj od strani vlade ob tem predelem vprašanju...? Nič! Kaj nameruje vlada? Kdo ve to! K večjemu, da čujemo: namestnik grof Condenhove je prišel na Danaj — poročat! Bivši namestnik grof Thun je prišel na Danaj — dajat dobre svete! Pač, tudi to vemo, da vlada pripravlja nove jezikovne naredbe. Kakove bodo te naredbe? Zopet tema! Nikdo ne ve ničesar. Le ljudje, ki se umejo na ugibanja, nam pripovedujejo, da bodo nove naredbe take, da ne zadovolje Nemcev in da razburijo Čehel! Tužna perspektiva.

Splošna tema. Ni Nemci ni Čehi ne vedo, kakov jim bude izgled, ko se razženejo megle Gautscheve nejasnosti in neodločnosti! In ker ne vedo ni jedni ni drugi, da-li jih čaka dobro ali slabo, pripravljajo se obojni za vse eventualnosti,

da jih ne zaloté dogodki, pripravljajo se na najskrajnejši boj. Tužna perspektiva v bodočnost.

Preko čeških livad se je razlila pozornost tudi v naše slovenske pokrajine, zlasti se morajo naši bratje na Štirskem boriti tem peščim velenemskim valovjem. In kakor vedo povedati ljudje, ki se umejo na politična ugibanja, vlada ni na naši strani.

Ob tej zmešnjavi, ko slava nemškega šovinizma mori cvetje bratoljubja in pravičnosti... v tej sapi se počutijo dobro naši sodeželani italijanske narodnosti, da uprizarjajo prave orgije in divje gonje na ubogo ljudstvo naše. Lahke jim posel. Za slavno centralno vlado kakor da ni naših primorskih pokrajin! Kdo misli danes na to ubogo ljudstvo v tej pokrajini? Kdo misli na obupne berbe tega ljudstva? V deželnem zboru istrakem se kruto gazi vse, kar je temu ljudstvu dragega in svetega in baron Gautsch molči.... Ni ga dema za nas Primorce. Za barona Gautscha menda ne eksistira primorsko vprašanje.

In vendar to vprašanje ni le primorsko, ampak je slovensko-hrvatsko in je po takem sestavni del splošnoavstrijskega vprašanja! Tudi tu doli gre za vitalne koristi države, tudi tu doli treba, da stoji na braniku teh koristi — vsi, zlasti pa oni, ki se že radi sebe identifikujejo s temi koristmi! A vlada molči k vsemu, kar se godi v Pulju. Ne le da ni storila ničesar, ampak tudi znamenja ni dala od sebe, da sploh hoče kaj storiti. Tako smo v temi tudi glede primorskega vprašanja.

Znak sedanjega položaja v Avstriji je torej nejasnost na vseh straneh. Čuje se, da vlada misli razpustiti državni zbor. Kaj pričakuje od tega? Mi jej povemo lahko že danes, česa sme pričakovati: ljutih borb, razgrevanja strasti in pa zbornice, ki bodo približno taka, kakor je sedanja, ali pa — še slabša!!

PODLISTEK.

Prednja straža.

37

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslovenil Pedravski.

Tega brencelja, ki me je včeraj napadel pri vodi?... je omenila Polževa.

Sveda tega. Ta bedak nam je zastopil pot; dal je Andrejčku štiridesetico, meni pa je kučmo posadil na glavo, da bi mi bolje zabasal z milom oči, ter je jel pripovedovati:

„Čemu ti je livada? Ali mar nimaš že mnogo zemljišča? Mar ne veš, da deset oralov je še velikansko posestvo?“

„Ah, posestvo!...“ segla mu je v besedo žena. „Njegov svak ima tisoč oralov, pa še tarna!“

„Tako mi je, pasja vera, stresal pesek v oči. Ko je zapazil, da jaz nočem odjenjati, pospremil me je k gospej. Ona me je vnovič jela nagovarjati, naj bi jej fanta pošiljal k nauku, grajščak pa je ves ta čas aviral na orgljah...“

„Mari hoče postati organist, ko mu odvzamejo zemljišče?“ je vprašala gospodinja.

„On svira tako neprestano; nič ne dela, marveč svira. Toda potem...“ je nadaljeval kmet, „je prišel grajščak, in takoj sta mu jela zlobdrati po francoski, da kmet (namreč jaz) je strašno trd;

da ni lahka reč ga prekaniti, torej, da mi rajši preda livado, predno se spametajem.“

„Torej si jih razumel, kaj so govorili?“

„Kako da bi jih ne razumil? Saj znam nekoliko po židovsko.“

„In nisi kupil livade? Prav si steril, ker v tem tiči nekaj nečistega“, je zavrnila žena.

Toda kmeta ni razveselila ženina pohvala. Vnovič se ga je bil polastil dvom, češ, kaj je gospoda namerovala z njim?

„Merda pa se oni odkritosrčno hoteli predati livade take po ceni?“ si je mislil.

Nehal je jesti ter jel hoditi iz kota v kot po sebi. Objemal ga je čimdalje večji nemir, češ, da morda ni učinil prav, da je opustil tako priliko. Vnovič pa je nabral srčnosti, godrnjaje:

„Ne dam se prekaniti; jaz poznam te stvar!“

Naposed je Polževa razburjenost dosegla vrhunec. Sel je na klop, pa naglo ustal z nje, prijel se za glavo in dalje časa ni vedel, kaj mu je storiti radi težke negotovosti. Nakrat je pogledal Andrejčka, in v glavi mu je zablisnala srečna misel.

„Pojdi sem, Andrejček!“ je rekel fanta, snemši si jermen z beder.

„Oj, oče, ne tepite me“, je zavrečal fant, kateremu se je zdelo že kakih par ur, da ga tepenje ne mine.

„Nič ne pomaga!“ je trdil Polž. „Predrzen si; včeraj si zbijal šale z gospedičem, danes pa si zlobdral pred samim grajščakom... Lezi na klop!“

„Oj, oče, pustite me!“ je prosil Andrejček. Stanke je objel očeta za noge ter mu jekaje poljuboval kolena; Magdalena pa je zdirljala k gospodinjini na dvorišče.

„Prav mi ti: lezi na klop, dokler sem dober!“ je klical Polž. „Ko dobiš danes svoj delež, ne bo deš se več pajdašil s tem paglavcem Janketom... Lezi takoj!“

Med tem je Polževa silno potrkala na okno. „Pejdi urno, Jesip“, je dejala, „ker novi kravi se je nekaj pripetilo. Tako se valja...“

Kmet je spustil Andrejčka ter skokoma zdirljal v hlev. Tu pa je zapazil, da vse krave stojé pri jaslih in mirno jedó.

„Očividno jej je odleglo“, je dejala žena, „toda tako se je valjala, pravim ti, kakor ti včeraj.“

Polž je ogledal kravo pozorno, dotaknil se njenega hrbta ter zmajal z glave. Domislil si je, da ga je žena hotela s to zvijačo odpraviti od Andrejčka. Ker pa je fant med tem že smuknil iz hiše, ter je očetu jeza prešla, torej se je tudi zvrnila na ničem, kakor je sploh navada v podobnih slučajih.

(Pride še).

Deželni zbor istrski.

VIII. seja dne 9 februarja 1898.

(Dalje.)

Poslanec Kompare je zaključil svoje interpelacijo:

Proti temu sklepu deželnega šolsk. sveta, uročila je davčna občina Plavje dne 4. jan. 1896. pritožbo na c. kr. naučno ministerstvo. Razlogi za to so bili sledeči:

I. Občinarji Plavja vzdržujejo še vedno vse razloge, navedene v svojem prvem protestu na dež. šol. svet, ker isti ni nijednega razloga meriterično razpravljaj, še manje ovrge.

II. Pomožna šola na Plavji obstoji že čez 12 let, in je kakor tako pripoznavajo šolske oblasti ravno toliko časa. Glasom §. 51. dež. š. zakona od dne 30. marca 1870. morala bi se bila sistemizovati ta šola že po 2 letih; a o se torej šolske oblasti zanemarjale 10 let te v zakonu utemeljene delžnost, ne more ta zanikernost ustvariti kak prejudic obstanku šole na Plavji.

III. Šolska komisija od dne 21. dec. 1893. je vprejela obljubo od strani zastopnikov Plavja, da hočejo v določenem obreku sezidati šolsko poslopje. Ko je občina Plavje ugodila tej komisiji zahtevi, je nemogoče, da se odtegne zadana beseda (da se dovoli sistemizacija šole) Ako bi tudi ne bilo vsega tega v komisijem zapisniku, interese št. Plavja jamčijo svojim poštenjem, da se je razprava vršila tako.

IV. Sklep občinske seje v Miljah od dne 27. junija 1895. je moral vendar priti do znanja političnim oblastem, ki ob enem imajo predsedništvo v c. kr. okrajnem in v dež. šol. svetu; in vendar niso te oblasti učinile nijednega koraka, da zastavijo zidanje. Občinski zastop v Miljah ravnal je tu v zmislu §. 62 zakona od dne 14. maja 1869.

V. Morja misli c. kr. dež. šolski svet, da bi sistemizacija šole na Plavji ustvarila nevarnost, da se prepreči v seji 22. nov. 1895. osnovana ustanovitev dvorazredne šole na Škofji. Ali ta misel nima realne podlage. Ako bi namreč morali obiskovati namerovano dvorazredno šolo na Škofji za šole godni otroci s Plavja, Škofji in Hribov, tedaj bi znašalo število otrok po izkazih c. kr. okr. šol. sveta 370 slovenskih in 124 italijanskih — skupno 494 otrok —. Spadale bi torej na slovenskega učitelja 370, na italijanskega 124 otrok. Tako število otrok na eno učno silo bi je v obraz določbam zakona. Za toliko otrok ne moreta zadozorati dva razreda; to mera videti tudi oni, ki ni šolski strokovnjak.

Za to število otrok treba najmanj pet razredov. Naj se torej ustanovi dvorazredna ljudska šola na Škofji; te priporočajo podpisani toplo, ali naj se obzirem na okoliščine sistemizuje enorazredna ljudska šola na Plavji in enorazredna šola na Hribih.

VI. Ali naj se uniči take izvrstno dovršeno, uzorno šolsko poslopje na Plavji?

Ali je pravično, da boče zavrženi tako veliki stroški uboge davčne občine Plavje, posebno v teh nesrečnih letih?

Ali je pametno, da bi se jim naložili še novi troški za zidanje šole na Škofji?

Vsled tega podpisani stavi je sledeča vprašanja do visoke c. kr. vlade:

I. Ali je vis. c. kr. vlada voljna v najkrajšem času storiti potrebne kerake, da se sedanja pomožna šola na Plavji sistemizira kakor redna enorazredna ljudska šola?

II. Ali je visoka c. kr. vlada voljna ukreniti potrebno, da se osnuje dvorazredna ljudska šola na Škofji se svojim šolskim okrožjem, brez obzira na davčne občine Plavje in Hribi?

III. Ali hoče vis. c. kr. vlada storiti potrebne kerake, da se tudi na Hribih osnuje ljudska šola? (Slede podpisi.)

Oba interpelaciji posl. Kompare ta sti bili predtani jedino v italijanskem prevodu. Med ditanjem teh dveh interpelacij se prigevarjali pejedini člani večine, kakor Bennati, Gambini itd.

Vladni zastopnik je odgovarjal v imenu vlade na razna vprašanja. Na detično interpelacijo dra. D. Trinajstića je odgeveril, da je že tako odredjeno, da se vladna podpora, namenjena bednemu prebivalstvu, more perabiti tudi za nabave živeža po vseh okrajih Istre.

Ker je vladni zastopnik goveril italijanski, vohikali je posl. Trinajstić: „Jaz sem stavlil interpelacijo v hrvatskem jeziku!“, na kar je občinstvo na galeriji naskočilo proti njemu, klicaje: silito!

Posl. Bubbica je predlagal, da naj se rok za predloženje fasije o osebni dohodarini pedaljša do 31. marca. O tem predlogu se je razpravljalo najne in se je isti vsprejel soglasno.

Stavbeni red za mesto Pulj se je vsprejel v II. in III. štitanja.

Posl. Bennati je porečal in predlagal v imenu ekonomiskega odseka, da naj se odebri predloženi načrt zakona za razdelitev krajne občine Pomjan v dve krajni občini, to je, Pomjan in Marezige.

Protipredlog posl. Mandića je dal predsednik prečitati samo v italijanskem prevodu. Ta protipredlog se je glasil:

„Preko predloga politično-ekonomiskega odseka, da se vsprejme načrt zakona, predloženi od deželnega odbora za razdelitev krajne občine Pomjan in Marezige, se preide na dnevni red.“

Posl. Mandić je prosil besede k temu predlogu, kar je bilo v znamenje za sledeči nezasišani prizor.

Posl. Mandić: Prosim besede. (Na galeriji se je čulo žvižganje. Predsednik je opominjal galerije, da se vede dostojno in da bude mirna)... Visoka zbornica! (na galeriji vrišč in žvižganje; predsednik je zvonil in je zaukazal galeriji, naj se odstrani; galerija pa je popevala tieta srabnetno pesem „Nella patria di Rossetti...“ Ob 11. uri 58 minut je predsednik pretrgal sejo, dokler se ni izpraznila galerija; ob 12. uri 8 minut se je vrnil v dverano in se je nadaljevala seja)... Visoka zbornica!... (občinstvo, skrite na gornji galeriji, kakor tudi ono na doljni galeriji je mrmralo in kašljalo)... Na mizi visokega predsedništva se nahajata dva... (na galerijah močno kašljanje, predsednik je opominjal občinstvo ter zvonil) na mizi visokega predsedništva se nahajata dva... (na galerijah zopet močno kašljanje, predsednik je opominjal)... na mizi visokega predsedništva... (na galerijah silno kašljanje in vrišč, istotako med člani večine; posl. Bartoli je jel nabijati s roko ob mizo, predsednik je opominjal in zvonil) na mizi visokega predsedništva... (zopet isti prizori z raznimi psovanji na hrvatsko-slovenske poslance. „Fora i ščavi“ se se drli z galerije in poslanci iz večine)... na mizi visokega predsedništva (zopet isti prizori. Člani večine se žvižgali, bili po mizah, kričali; predsednik je zvonil neprestano)... se nahajata dva načrta zakona, s katerima se hoče... (strašen krik, žvižganje in razbijanje na galeriji in v zbornici; posl. Bartoli je neprestano nabijal na mizo, potem pe žari (urni); predsednik je opominjal na mir.)... Mene, gospoda, ne razgrejete. Predno se razgrejem jaz, razgrejete se vi vsi... (predsednik je pozivljaj govornika, naj nadaljuje: Su, su koragio! Saj vi lahko nadvladate ves ta krik!)... ne ne, nočem, dokler ne napravite miru. Jaz nimam svojih pljuč za vaše občinstvo, ampak za-se... (krik je trajal dalje neprestano)... nahajata se na mizi visokega predsedništva dva načrta zakona, s katerima hočejo razdeliti dve hrvatsko-slovenski občini Istre (na galerijah in med člani večine grozen krik, žvižganje, razbijanje. Posl. Bartoli je zaprl vrata dvorane in je razbijal na vrata)... in to občina Pazin in občina Pomjan. Rekel sem: hrvatsko-slovenski občini... (še vedno isti prizori)... kajti občina Pazin ustvarja 20 davčnih občin, med katerimi je le v davčni občini Pazin nekoliko Italijanov, med tem ko so ostale davčne občine... (posl. Bartoli je neprestano nabijal na vrata; njegovi tovariši iz večine pa na mize; strašen krik, žvižganje, pevke; predsednik je zvonil)... dočim so vse ostale občine, 19 njih po številu, čisto hrvatske davčne občine. Občina Pomjan pa ima šest tisoč tristo in nekolike prebivalcev. Od teh je same 90 Italijanov, vsi drugi so Slovenci. Po vsaj pravici smemo torej reči, da hočete razdeliti dve čisto hrvatsko-slovenski občini... Čuli smo, kake se je v vsaj naglici prečitale poročilo deželnega odbora in danes smeli poročevalca ad hoc za občino Pomjan, ali iz vsega tega ne moremo priti na jasno, ker nimamo onih podatkov, katerih bi merali imeti, da bi mogli stvarno opirati vašim razlogom in evadbam. Čuli smo same

nekaj, ali nimamo potrebnega gradiva, da bi se mogli postaviti po robu vašim navalom z vsjo odločnostjo in vsami silami... (na galeriji in med večine krik in nabijanja na vrata)... Vi ste nas, gospoda, navlaš iskliječili iz vseh odsekov, da le ne čujemo in ne vidimo vaših sleparij, vaših spletek, vaših peklenških načrtov, s katerimi hočete uničiti nas in naše vollice; to je, večine prebivalstva te pokrajine. Na isti način, kakor snujete danes svoje nepošteno nakane z deljenjem občin, tako so svojedobno vaši očetje zaokrežili sedanje krajne občine, ker se pričakovali od tega popolno uničenje našega naroda, ki je še spal v teh občinah. Privzeli se narod na italijanska mesteca z napačnim namenom, da ta mesteca raznarodé prebivalstvo vasij po okolici, in da se naše ljudstvo asimilira z onim, ki je stanovalo v rečenih mestecih.

(Pride še.)

DOPISI.

Iz Zadra. (Izv. dop.) Cenjeni go-pod urednik! Obljubil sem Vam bil, da Vam bodem pisal pogosto. Vem da obljuba dela dolg, ali oprostite mi morate vendar, ker nisem spolnil dane obljube. Preobložen sem bil z delom, verjamite mi! Jako mikovnih stvari sem imel Vam poročati, no, kar nisem mogel tedaj, hočem storiti sedaj s par besedicami.

Kakor dragje tedaj, zberuje sedaj tudi pri nas v Dalmaciji slavni deželni zbor. Poslanci iz raznih krajev Dalmacije prihitali so v Zadar. Po njihovem govoru bi skoro mislil, da so prišli ož kje iz slavne Italije; nikdo bi ne rekel, da niso pravi Toskanci. Na ulici in v kavarni jih ne čuješ govoriti drugače, nego skoro samo talijanski.

Ne, pa radi tega predočujejo zborovanja v deželnem zboru povsem drugo lice. Ker se italijanski poslanci letos ne udeležujejo zborovanja, čuti je v zbornici le milo hrvatsko govorico.

Seveda sem se časte zatekel v deželni zbor in občudovanjem sledil razpravam, ki so tu in tam jako interesantne, saj je tu obilo govornikov. Divno je poslušati Biankinija, osivelega dra Čingrijo, Prumbića, Baljaka in druge. Hrvatje in Srbi so se tudi letos male pokrčali, no hudega ni bilo, in jaz mislim, da, ako bi hoteli odjenjati malce jedni in drugi, bi bilo to gotove velike koristi za nas Slovence. Nazorom radikalne hrvatske stranke mislim, da ne bi pritrđil vsikdar tudi vsaki Slovenec, kajti tudi mi, ako bi se združili s Hrvatske (kar Bog daj!) bi želeli imenovati se vedno Slovence Hrvatske in težko bise dali krstiti za zagorske Hrvate. Istotako je gotove, da tudi Srbi nikdar ne opuste od svojega srb-skega imena. Zate menim, naj bi se pustilo Srbom, da se imenujejo Srbe, saj ime samo na sebi ke je eden in isti jezik, gotove ne bodo škodovalo.

Da pa bi bilo možno priti do prave slege, to je najbolje dokazala tista slavna seja, o kateri ste obširno poročali tudi Vi, tista seja namreč, v kateri se je jedneglasno vsprejel predlog, da se pošlje protest na ministerstvo proti surovemu, postopanju nemških buršev. Manifestacija je bila imponantna, posebno pa je moral ganiti vsacega zaključek seje, ko je istoniral dr. Trojanović „Hej Slovani“. Tako velja!

Interesantna je bila tudi razprava o stavlki za italijansko šolo v Špljetu. Poslanec Biankini je rekel: Vlada zahteva, da ustanovimo italijansko šolo za peščico Italijanov v Špljetu. Ali mi nočemo ustanoviti te šole. Vlada pravi, da nas boče zabila. Le naj, ali mi vsejedno ne ustanovimo te šole. Škoda le, da se gospodje poslanci ob takih prilikah ne sklicajejo tudi na naše primorske pokrajine, da ne omenjajo našega triaškega šolskega vprašanja in onega v Gerici. Te bi bili najboljši argumenti za pobijanje italijanske nepotrebne šole v Špljetu.

Pred časom je zapustil Zadar dični in obče priljubljeni pesnik Katalinić-Jeretov. Zadarski Hrvatje ga bodo gotove pogrešali, on je bil eden tistih redkih, ki so vedno in vedno govorili le hrvatski v krogu Hrvatov.

Pustne zabave vrše se tudi pri nas kaj pridno; no, le Hrvatje dremajo. Jedina čitalnica ima nekaj plesnih zabav, katere so prav dobro obiskovane in vidi se, da je tukaj mnogo, mnogo naše mladine. Same prebuditi bi jo morali iz spanja. Mladina bi se morala združiti, ustanoviti si pevski in tam-

burški zbor. Prirejaje koncerte, in zabave bi se i naše gospe polahko pridile naši govornici in postale te, kar so rodome... Hrvatice.

Ne vem, kako je to, da tu v Zadru ne opazim nikjer nikakega pravega navdušenja; vse hoče pripadati edni ali drugi stranki, delati pa nočejo ni jedni ni drugi, ampak mečejo krivdo navadno jedna stranka na drugo. Vgledali naj bi se v italijansko stranko! Peštica Italijanov v Spljetu je nabrala za „Legu“ do 2000 gid. Hrvatje za društvo „Sv. Cirila in Metoda“ borih 200 gid. A kakor sem rekel: sedaj mečejo Hrvatje krivdo eden na drugega. Na delo in sicer navdušeno in slešno! Zadareki in Špljetski Italijani naj vam bodo v primer in njihova radodarnost za „Legu“ v spodbujajo tudi vam! Fojačev.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 17. februarja 1898.

K položaju. Iz Lova javljajo, da poslanec Javorski sklicuje ta dni eksekutivni odbor desnice v posvetovanje, v katerem se ima doleteti postopanje desnice v prihodnjem zasedanju parlamentarnem.

Jako važna vest prihaja danes s Dunaja. Ta vest pravi, da nameruje vlada — ako se parlament pokaže nesposobnega za vršenje svoje naloge — suspendirati ustavo do konca leta 1898!! —

Ne da bi se hoteli izjaviti za to eventualnost — tem manje, ker vemo, da bi v tem nastavnem meddobju dobila vso moč v roke birokracija, nasprotna nam po voliki večini — vendar moramo priznati, da po položaju, kakor smo je naslikali v današnjem članku, ne bi se čudili nimalo, ako res pride tako daleč.

V deželni zbor dalmatinskem se je nadaljevala včeraj razprava o adresi. Govorniki narodne stranke so zagovarjali združenje s Hrvatsko, zagotavljaše sajedno svojo neporušno udanost do dinastije.

Deželni zbor štajerski. Ko je poslanec dr. Deček v včerajšnji seji čital neko interpelacijo v slovenskem jeziku, so vsi nemški poslanci zbežali iz dvorane in se se povrnilo še le potem, ko je bilo dovršeno čitanje. Potem je posl. Rekitansky govoril o svojem predlogu radi prepovedi, ki jo je izdala vlada v Pragi radi nošenja dijaških čepic in trakov. To priliko je porabil govornik, da je zasramoval Slovence ter je pretvarjal dogodke teh dnij med visokošolci v Ljubljani. Govoril je o slovenski zavratnosti in je zatrdil, da Nemci žive in mrjō za svoje pravo. Namestnik je odločno zavržal napade na vlado. Vlada da je najenergijeje branila svojo avtoriteto, česar pa da ni smatrati kakor nenaklonjenost do nemških visokošolcev.

Deželni zbor solnegrski je sklenil soglasno, da povodom jubileja čedposije deputacijo, katera naj Njegovemu Veličanstvu izrazi čutila udanosti.

Korupcija na Ogrskem. Ker je neki poslanec, ki je bil do sedaj člen vladne večine, očital Banffyju, da je porabil tri milijone za volilne svrhe, kateri denar se je razdelil med posamičnimi poslanci in pristaji vlade, je predložila katoliška ljudska stranka vsem drugim opozicijskim skupinam, da bi zasnovali skupno akcijo radi teh odkritij. Isti poslanec je povedal tudi, da so se za volilne namene podeljevali častni naslovi, odlikovanja in poviševanja v službi. Najlepš je pa ta, da priznava dotičnik, da je tudi on sam dobil 5000 gid.

Opozicijske skupine se odločijo te dni, da-li se pridružijo katoliški ljudski stranki ali ne.

Kralj Jurij grški je pisal carju ruskemu in angleški kraljici pismi, v katerih izraža najsrčno zahvalo Grške Rusiji in Angleški, ker ste prevzeli jamstvo za posojilo v poplačenje vojne odškodnine.

Iz Srbije. Polkovanik Ostojić je objavil v Beligradskem „Dnevnom listu“ odprto pismo de vojnega ministra srbskega, v katerem ga obdeljuje vsakovrstnih krivic ter ga hudo napada. Minister ne samo da ni izdal nobene protijavne in se ni opravičil radi tega, kar se mu predbaciva, marveč ni hotel niti vsprejeti od Ostojića napovedanega mu dvoboja. Več viših častnikov se je že odpovedalo svoji časti radi tega. Iste stere še drugi. V Belogradu se pojavlja med ljudstvom velika ogorčenost radi teh dogodkov. Tužna Srbija!

V Rimu se priredili včeraj visokošolci velike protipapeške demonstracije. Pred vseučiliščem so kričali: „Živel Rim!“ „Doli z duhovščino!“ „Živela Italija“. Potem se se podali po mesta, vzklikaje: Živela Savoja! Živela Italija! Doli z duhovniki! itd.

Žel, da nam ne pove poročilo, za koliko se je zmanjšala po teh demonstracijah grozna miserija v Italiji.

Različne vesti.

Tržaški deželni zbor je imel sinoči svojo V. javno sejo. Nekoliko poročila prinesemo prihodnjič.

Tržaški mestni svet je imel sinoči svojo II. letošnjo javno sejo. Gospod župan je naznanil, da je svetovalec Mauroner odložil svoj mandat. Svet. Combi je predlagal, da naj bi se predsedništvo zavzelo za to, da bi g. Mauroner umaknil svoje resignacije. Svetovalec Bratos pa se je upri temu predlegu s ezinom na dejstvo, da je gosp. Mauroner od volitev sem le dva- ali trikrat prišel v sejo. (To iste trdimo vedno tudi mi. Zasukernost gospoda Mauronerja v izvrševanju mandata je že obče znana in stara, vendar se daje voliti zopet in zopet. Celu v municipalno delegacijo se je dajal voliti, — dokler je bil zastopnik II. okoličanskega okraja — kjer je vendar vsem členom sveta dolžnost, da — delajo!! Tak je bil gospod Mauroner vsikdar, in tak je bil v najnoveji čas, kakor smo čuli iz ust svet. Bratosa). Gosp. Combi pa je vstrajal pri svojem predlogu, ki je bil tudi vsprejet. Na svojedobno interpelacijo svet. Bratosa je odgovoril župan, da se je odredilo, da se morajo viseči odri o zidanju stavb preskrbeti 90 cm. visokim podražalom. Za tem se razpravljali o službenem položaju dušobrižnikov v bolnišnici. Župnik bede dobival 1000 gid. in stanovanje (ali stanarino 350 gid.), kooperatorja pa po 650 gl. plače in stanovanje (ali pa 210 gid. stanarine) Sklenili so tudi, da se v Trstu ustanovi šola za gluhozeme V Trstu je kakih 100 teh nesrečnejšev in od teh je prilično četrtina v dobi otrok, godnih za šolo. Do sedaj jih je bilo od vseh teh le 7 nameščenih v zavodu v Gorici.

Cesarčina udova, nadvojvodinja Štefanija je obolela za influence, vsoled česar je morala opustiti že določene potovanje z Dunaja v Budimpešto.

Umrla je dne 15. t. m. v Zatičini na Dolenjskem g. a Ana Hribar r. Bogataj, mati g. Dragotina Hribarja v Celju. Uzaljeni rodbini naše sožalje.

Za družbe sv. Cirila in Metoda je nabral mali deček Rože Josip v gostilni „pri Petelinu“ 2 gid. 10 nč., katera svota se je vložila v nabiralnik „Tržaškega podpornega in bralnega društva“ na račun pokroviteljine.

Medavne smo že odgovorili na renomiranje „Piccolovo“, da v „casa nostra“, to je v Trstu, ni smeti niti na sodišču govoriti slovenski. Odgovorili smo bili: da ta „casa nostra“, ni le dom Italijanov, ampak tudi Slovencev in da deželno sodišče ni le za to „casa nostra“, ampak za vso pokrajino, ki je po večini slovenska.

All denimo, da v Trstu res ni smeti govoriti slovenski, da niti na sodišču ni smeti spregovoriti slovenske besede — denimo, da je tako, kakor hoče in trdi „Piccolo“, a katero posledico bi morali izvesti nemudoma iz tega z osirom na dejstvo, da je večina pokrajine slovenska? Gotovo le to, da Trst ni s poseben za sedež deželnemu in višem deželnemu sodišču!! Ali hočeje laška gospoda res potisniti Trst na nivo Rovinja? Ali res hočeje pahniti mesto tržaško z višine glavnega mesta, ali je hočeje res dekapitalirati?!

Pojm patrijotizma tira v blato in ga onočiča na nečuvon način sinočnja „Sera“, ko piše v dopisu iz Lovrana, da so na tamošnjem plesu prid „Legi“ morali večkrat pomoviti „patrijotično“ pesem „Lassé par...“! Mi reveši smo menili že sedaj, da se pravi zvišeni patrijotizem izraša v ljubezni do samega sebe, in v spoštovanju do vseh oseb, s katerimi nam je usejeno skupne življenje v isti domovini. Sedaj se le vas je počila „Sera“, da patrijotizem se zrcali v naukih one gausne pesmi: v zasramovanju svojega bližnjega, v ščevanju mas in v vzbujanju divjih instinktov!! — Tako se torej spušča v blato pojem resničnega patrijotizma in se sili na njega mesta pojem najgršega narodnega sevratva. Tako se na peršiden način kalijo pojmi, zlasti v priprostem

ljudstvu, katero mora res misliti slednjā, da vrli Bog zna kakov patrijotičen šin, ako zasramuje drugorodnega bližnjega! Tako se zastuplja čutstvovanje, tako se zastuplja javno življenje. Če pa je tak strup kje izval reakcijo, potem pa se sgrajajo hinaveci na „surovosti“ drugih, proti katerim so ravno oni ščevali svoje. Žalostno le, da ni moči priti do šivega takim zastupljevalcem javnega življenja in sovražnikom medsebojnega miru.

Prezvišeni vladika Strossmayer ki je slavil dne 16. t. 60-letnico mašništva ali dijamantne sv. maše, je bil rojen dne 4. februarja 1815. v Osieku in je ondi dovršil gimnazijo. filozofijo na škofjskem liceju v Djakovo, a leta 1834. je bil v Pesti povzdignjen v doktorja filozofije; novo mašo je služil 16. febr. 1838. Do leta 1842. je bil za kapelana v Petrovaradinu, potem je šel na dunajski avgustinej, kjer je bil povzdignjen leta 1844. še v doktorja bogoslovja „cum aplausu“ (z veliko odliko). Na to je bil profesor v Djakovu, a kmalu je bil pozvan za ravnatelja avgustineja na Dunaj, a ob enem je bil dvorni kapelan, dne 18. dec. 1849. je bil imenovan škofom v Djakovu — in od tedaj pričinja njegovo blagodejno delovanje na slovenskem jugu. — Leta 1860. je položil temelj akademiji 50.000 gid., leta 1866. a 50.000 vseučilišču, sezidal katedralo v Djakovu za 1.200.000 gid., ustanovil galerijo slik v Zkgrebu a 300.000 gid., podelil akademiji znanosti 110.000 gid. itd. Mnogo je še svot ped 20.000 gid. — Slava velikemu rodoljuba in dobrotniku naroda!

Setev gre v klasje. V Ljubljani je prišlo ob belom dnevu in na javni ulici do spopada med slovenskimi visokošolci in nemškimi burši. V ljubljanskih listih čitamo.

Prvikrat so trčili slovenski in nemški dijaki skupaj v ponedeljek v obližju pešte. Od nemške strani je pala psovka „Lausbub“, kar se je primerno kvitiralo. Profesor Binder je svojim bratcem priletel takoj na pomoč. Občinstva se je nabralo na stotine, slovenske dame so navdušeno klicale „Slava!“ slovenski mladini. Nemci so jo popihali v kazino, a mej potom se še smerjali naše dijake, da na Dunaju in Gradcu žro nemški krak. V torek so slovenski dijaki nastopili še bolj krepko. Karnijolci so si upali zopet letati po Ljubljani. Skupili se jo v Zvezdi. Morali so držati čepice v rokah in oditi v kazino, katero je slovensko občinstvo uprav ebkolilo. Karnijolci se morali odložiti prusefleke znake ter oditi domev brez čepic! Danes se govori po Ljubljani, da pridejo iz Gradca in Dunaja Karnijolcem na pomoč nemški burši. Dobrodošli v Ljubljani, da ji vsdramite slovenski šivelj! — Demonstracije se danes nadaljujejo.

Osirom na te je shod krščanskih socialistov, ki se je vrtil na Viču pri Ljubljani, vsprejel nastopno resolucijo:

„Javni shod na Viču protestira proti izsiva-jočemu, surovemu nastopu tistih nemških Karnijolcev v Ljubljani, ki so na Dunaju in v Gradcu napadali slovenske vseučilišnike, ter s svojim napadi onemogeli za nekaj časa nadaljevanje študij naše vseučiliške mladine. Pristojne oblasti se pozivljajo, da neuhji frankfurtarskih trakov nemudoma stroge konec, ker tudi slovensko delavstvo ne more več ohraniti mirne krvi, v odigled temu, da se Nemštvo upa razgrajati cele po naši slovenski Ljubljani, katere slovenski značaj sme pripravljeno braniti da skrajnih posledic“. Ko se je shod zaključil, so vdeletenci navdušeno zapeli „Hej Slovani!“

Včeraj se je predstavila županu Hribarju deputacija slovenskih visokošolcev, ter je istemu izročila spomenico, v kateri se slikajo krivice, ki se jim gode od strani nemških buršev na domačih tleh. Spomenica zahteva stroge in pravične preiskave ter pričakuje od župana, da se bude v tem kritičnem času potegoval za slovensko dijaštvo in njega pravice.

Vabilo na občni zbor, katerega priredi „Kmetijska in vrtuarska podružnica“ v sv. Križu v nedeljo dne 20. t. m. popeludae ob 3. uri v prestorih g. Frana Košute. — Dnevni red: 1. Nagovor predeedsika, 2. Poročilo tajnika, 3. Poročilo blagajnika, 4. Velitev novega odbora in 5. Razni predlogi.

Občni zbor „Gospodarskega društva“ Škledaju (uknjižene zadruge z neomejene zaveze) se bude vrtil v nedeljo, dne 6. marca t. l. ob 3½ uri pop. v gostilni g. Gašparja Sancina, po domače Mam.

Dnevni red bude sledeći: nagovor predsednika, poročilo tajnika, poročilo blagajnika, razni nasveti in morebitni predlegi. ODBOR.

Goriški „Sokol“ priredi na pustni torek, dne 22. februarja t. l., v dvorani „Slovenske Čitalnice“ v Gorici veliki ples v maskah in kostumih. Sviral bude vojaški orkester. — Začetek ob 8 1/2 svečer. Vsi bratje Sokoli in vabljenici s redbinami se uljudno pozivajo, da se udeležijo plesa mnogoštevilno. Vstop je dovoljen le v sokolski ali plesni opravi ter osebam v kostumu ali pa v čedni maski.

Hrvatska čitalnica v Kastvu priredi v nedeljo dne 20. t. m. zabavo v prostorih „Narodnega doma“ v Kastvu.

Slovenska krščansko-socialna zveza vabi na predpustno veslico, ki jo priredi v nedeljo 20. februarja t. l. točne ob 7. uri svečer v veliki dvorani „Katoškega Doma“ na Turjaškem trgu. Tem povodom se otvori gledališki oder in nastopi prvokrat društveni tamburaški zbor.

Tržaškemu podpornemu in brašnemu društvu so darovali povodom velikega plesa sledeći gospodje:

Ces. k. namestnik grof Goëss 30 kron, kreditna banka 12 kron, Economio 10 kron, Kalister Fr. 8 kron, baron Reinelt, ravnateljstvo Lloyda, Kovarčič Ivan in Potočnik Fran po 6 kron, deputacija društva „Kolo“, Prelog Ivan, c. kr. policijski ravnatelj Busich, Albori Ivan, Trnovec Bogdan, Leitenburg pl., Kvas Anton, Lenček Urban, dr. Pretner, dež. sod. preds. Urbančič Miha, Mahne Josip, Perhave Jakob, dr. Pertot, Ribarič Matija, Mankoč Jakob, Horak Edvard, Godnik Fran, Živic Matija, Truden Miha in Haggicosta po 4 krono; Ružička Anton in Požun Ivan po 3 krono; Volčič I., deputacija veteranov, dr. Rytář, Klodič pl. Sabladoski, Pogorelec Fran, dr. Glaser, Mahorčič Miroslav, dr. Gregorin, Žbona Andrej, Počkaj Anton, Hrast Anton, Abram Fran, Klemenc Jakob, Resič Fran, Žitko Anton, Škočir Valent., Hmelak Fran, Macák Ivan, Kocjančič Josip, Hacker Emil, Lampe Edvard, Urbanič Josip, Abram Ivan, Satler Jakob, Cink Fran, Dejak Anton, Godnik Vekoslav in Delkot Dragotin po 2 kroni; Žagar A., Vatovec I., Lain Josip, Vogrič J., Paternost I., Hreščak Jakob, Grebenc Vekoslav, Lampe Ivan, Kosovel in Valentin po 1 krono.

Podpisano vodstvo izreka tem potom v imenu društva vsem gg. darovateljem najtoplejšo zahvalo. Vodstvo.

Pevsko društvo „Kolo“ se zahvaljuje najpriščneje plemenitu odzivu trgovskih pomočnikov za temu društvu podarjenih 24 gl. Gg. trgovski pomočniki smejo pričakovati vsikdar najkrepkeje podpore od strani društva „Kolo“.

Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju. (Dalje.) V Gorici: g. dr. Tuma Henrik, odvetn. kand. 5 gl.; v Gornjem Gradcu: g. Ant. Svetina, c. kr. notar, 2 gl.; v Gradcu: g. Franc Krašovec, c. k. sodnik v p. 3 gl.; v Grižah: g. Jakob Janežič, posestnik, 5 gl., v Idriji: g. Vinko Kolšek c. k. notar, 10 gl., Franc Ks. Goli, trgovec, 2 gl.; v Konjicah: g. dr. Ivan Rudolf, odvetnik, 5 gl.; v Ljubljani: Gg. dr. Jernej Soppaux, ce. svetnik itd. (društveni ustanovnik) 10 gl., Maks Pleteršnik, c. k. profesor 5 gl., dr. Andrej Kukar, not. kandidat 3 gl., Dragotin Žagar, dež. blagajnik, 3 gl., Jos. Martinak, c. k. dež. sod. svetnik, 5 gold., Rajm. Pernšek, c. kr. profesor, 2 gl., Viktor Rohrman, trgovec, (društveni ustanovnik), 2 gl., dr. Janke Babnik c. k. sodni tajnik, 5 gl., Ivan Murnik c. k. svetnik, dež. posl. itd. 5 gl.; v Laškem trgu: g. Jaro Merzel, dež. uradnik 50 nč.; v Litiji: gospica Amalija Jenko, 1 gl.; v Ljutomeru: veleš. g. Ivan Skuhala, dekan itd. 1 gl. (Pride še.)

Za javne nasade in kopalnice. Občinska delegacija je dovolila znesek 1000 gold. za javne nasade ter je dala eksekutivi za nasajenje drevo-reda ob miramarski cesti na razpolaganje znesek od 8000 gl. — Društvu za javno kopel je nakazanih dvoje obrokov po 1500 gl., in sicer za leto 1897. in 1898.

Tržaški poballni. Pred nekaj časa zgrabila sta 15-letni I. Fragiaco in 14-letni Just Kaiser dečka Ballabena, — ki je imel pri sebi 1 gl. 69 nč., vrgla sta ga na tla ter mu odvzela denar. Na to je prišel tretji tiček, Marijo R., ki je onima dvema zopet odvzel denar ter zbežal, ne da bi ga mogla ujeti malopridneža. Po drugi poti vrnivši se, je izročil Ballabenu ukradeni mu znesek, manje

29 nč. Fragiaco so zaprli še isti dan. Včeraj pa so daveli Kaiserja lastni stariši na policijski komisariat, kjer je bil izprašan. Rekel je, da je bila vse le šala, in da bi bil že vrnil Ballabenu denar, in za to da je tudi tekel za tretjem, ko mu je ta znaknil denar. Odveli se dečka potem v zapore. Ubogi stariši! Če so njih otroci že pobalini taki, kaj bodo pa, ko odrasejo?

Nezavešt. Kočijaž Jakob Rapudec povezil je včeraj na ruščem trgu 80-letno staro Terezo Cibeau. Starke so prenesli na zdravniško postajo in od ted v bolnišnico. Kočijaž je moral pa na policijo. Ker pa je dokazal, da je nedolžen, in da je dal zamenje, izpustili so ga takoj. Tega znamenja ni ališala starka zato, ker je popolnoma gluha.

Nezavešt. Na trgu delle Legna padel je včeraj v nezavešt postrešek Kamil Paghini. Komunalna stražarja Čak in Cervinsky sta ga dvignila, sprovela na zdravniško postajo in potem na njegovo stanovanje.

Spodletel poskus ulema. Sinoči okolo 11. ure svečer sta našla stražarja, da so glavna vrata hiše št. 49 v ulici Barriera vecchia odprta. Ustopila sta notri, ker se jima je dozdevalo sumno. Takoj sta zaslišala lahen ropot in hkratu sta uglejala dva malopridneža, katera sta aretirala takoj. Ko sta bila ponečna obiskovalca že v varnem, vrnila sta se stražarja v spremstvu svojega inspektorja zopet semkaj, kjer so našli 1 težko železo, 5 vetrihov, 1 ključ in kos sveče. Zaprta hiška sta neki 19letni Ivan Milič in Svetko Micoli. Prvi je priznal, da je orodje njegova lastnina, drugi pa je navel že preveč najvini izgovor, da je spremljal Miliča, — ne da bi bil vedel zakaj.

Vojna ladija eksplodirala, zagorela in utonila.

Včeraj dne 16. t. m. ob 1. uri pop. užgalo se je na ameriški vojni ladiji „Maine“, zasidrani v luki Havans. Grozen je bil prizor. Vsled eksplozije razpršila se je vsa ladija in se goreča takoj potopila. Veliko vojakov je usmrtenih, veliko jih je utonilo in mnogo je hudo ranjenih. Častnikov se pogrešata samo dva. Ob eksploziji pretreslo se je vse mesto. Pravi vzrok eksploziji še ni znan. Ranjenci se nahajajo na španjski ladji „Alfonz XIII.“ ki je prišla na pomoč, in na jednom parobrodu združenih držav ameriških.

Ni bil dovolj brzih nog. Ovetličar Ivan G. je pretopal včeraj neko žensko na ulici. Zapazil je to stražar, ki ga je tudi takoj odvel seboj. Mej potem skušal je Ivca ulti stražarju in je jel teči. Toda stražar je bil hitrejših nog, ter ga je ugrabil pri čemer pa sta zdrsnila oba po tlaku. Stražar je odvel desetletja v lukajo, sam pa je jel na zdravniško postajo radi rau na obrazu in na desni roki.

Ponarejalci rubljev. Iz Varšave poročajo dne 15. t. m., da je policija v Dublinu na Ruskem saščila družbo ponarejalcev denarja. Družba je bila sestavljena iz osmih oseb. Ko je prišla policija, da jih aretira, so se jej ponarejalci uprli ter so se hudo branili. Imeli so skritih mnogo priprav za ponarejanje rubljev. Sodi se, da je raztrešenega mnogo ponarejenega denarja tudi izven Rusije.

Loterijske številke, izžrebane dne 14. t. m.:

Praga	78,	84,	86,	51,	55
Lvov	11,	81,	74,	88,	46

Najnovejšje vesti. Budimpešta 17. „Poster Lloyd“ javlja iz Satoraja-Ujb-ly: V Czigandu in drugih občinah

okraja Bodrogköt je položeno že mirno. Včeraj so zapili 4 selovlje vsega riboja. Včeraj popoldne so te 4 socialiste v spremstvu 20 orožnikov in jedne kompanije odveli v tujajnje zapore, kjer so bili zaslišani takoj.

Budimpešta 17. „Občna zbirka zakonov“ objavlja potrjeni zakon o krajevnih imenih.

Carigrad 17. Da dokaze Bolgariki in pje knezu svoje prijaznost, odposlal je sultan posebno komisijo v vijalet Uesküb. Vsi radi dogodkov v tej pokrajini zapri Bolgari bodo pomločen p. d. pogajev, da prižejo zvesto. In 15 z avstrijščotincev bodo kaznovani v svarien izg. l. Te odredbe so zadvoljile tu splošno, vendar glada uverjenje da trebaljo trajnih odredbah zagoviti mir v teh vijaletih.

Havana 17. Po eksplziji na ameriški oklopnici „Maine“ je bilo užitih — kakor je dokazano oficijelno 2 častnika in 253 moz. Mnogo oseb je ranjenih.

GLEDALIŠČE ARMONIA

V soboto 19. februarja 1898. ob 10. uri svečer
SIJAJNA
MASKARADA
telovadnega društva „Tržaški Sokol“.
Gledališče bude sijajno razsvetljeno in odičeno.
Priti je v kostumu, maski ali v plesni obleki.
Svirala bude vojaška godba c. in kr. pešp. baron Waldstätten št. 87.

USTOPNINA:

za gospode v civilni opravi	gl. 1.—
za kostimirane, maske, dame in flene v sokolski opravi	—50
Lože v prizemlju	5.—
v I. redu	4.—
v II.	3.—
v III.	1.—

Predznanbe na lože sprejema se vsaki dan od 9.—12 ure zjutraj in od 4.—7 popoldne v ulici Molin piceole št. 3 II. nadstropje na levo. Isto tam se dobivajo ustopnice. Nerazprodane lože prodajale se bodo 19. febr. v gledališču. Ustopnice je dobiti tudi v kavarni Commercio.

FINANČNI PREGLED ZA 17. FEBRUARJA 1898

	včeraj	danes
Državni dolg	102.40	102.50
Avstrijska renta	121.55	122.85
Kreditna banka	364.20	364.10
Trgovski list	120.10	120.10
Rapalo	9.58	9.58
30 mark	11.76	11.76
100	45.30	45.35

Cukerin

200krat slajši, nego sladkor iz repe

100 tablic za gl. 1.50,
250 " " " 3.50,
500 " " " 6.50.

Cukerin

350krat slajši, nego sladkor iz repe

100 tablic za gl. 2.50,
250 " " " 5.—,
500 " " " 9.—.

Pošilja po poštne povzetji

J. Vojtěch, Nusle-Praga

Ako so pošlje denar naprej, se pošlje blago poštne prosto.

Tiskarna Gutenberg

filijalka ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“
13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13
TOVARNA ZA OBRTNE IN CONTO-KNJIGE
sistem „Patent Workmann Chicago“
Raštrčni zavod — Knjigovestvo.

priperočuje se za prijazne naročbe se zadržilom primernih cen in točne postrežbe.

Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, roketvorov v vsakem obsežu, brošur, plakatoev senikov, računov, memorandov, okrožnic, papirja za liste in zavitkov z napisom, naslovnih listov jedilnih list, pavilni itd. itd. — Bogata zaloga glavni-Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fakture Debitoren, Creditorov, Cassa-knjig, Strazza, Memorialo, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjilnih časo-zapadlih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh možnih knjig, potem razstrirnega (črtanega) papirja, Conto-Corrent. svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavčka za kopiranje skledo iz cinka za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika

Trst, Via delle Acque 5 — ARNOLDO COEN — Trst, Via delle Acque 5